

Kenmerk	W01.12.0059/I
Datum advies	15 mei 2012
Vindplaats	Staatscourant 2012, nr. 18093

Volledige tekst

Ontwerpbesluit tot wijziging van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet, derde tranche), met nota van toelichting.

Bij Kabinetsmissive van 20 februari 2012, no.12.000366, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister-President, Minister van Algemene Zaken, mede namens de Minister van Infrastructuur en Milieu, in overeenstemming met de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, de Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie en de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, bij de Afdeling advisering van de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het ontwerpbesluit tot wijziging van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet (Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet, derde tranche), met nota van toelichting.

Het ontwerpbesluit vormt de derde tranche van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet. Met het ontwerpbesluit wordt een aantal ontwikkelingsgebieden als bedoeld in artikel 2.2 van de Crisis- en herstelwet aangewezen; tevens wordt een aantal innovatieve projecten als bedoeld in artikel 2.4 van die wet benoemd en wordt een aantal projecten toegevoegd aan bijlage II bij die wet.

De Afdeling advisering van de Raad van State maakt opmerkingen over de wettelijke grondslag van het experiment duurzaam stortbeheer, het schrappen van de vaste commissie, de eindtermijnen van experimenten en de termijn voor het aanwijzen van bedrijventerreinen. Zij is van oordeel dat in verband daarmee aanpassing van het ontwerpbesluit wenselijk is.

1. Wettelijke grondslag experiment duurzaam stortbeheer

Het ontwerpbesluit voegt aan het Stortbesluit bodembescherming (hierna: het Stortbesluit) een hoofdstuk IIIA toe ten behoeve van het experiment duurzaam stortbeheer. Aanleiding voor het experiment is dat er voor duurzaam stortbeheer in Nederland nog geen bewezen technieken voorhanden zijn. Daarom wordt voorgesteld voor een periode van tien jaar op maximaal vier pilotstortplaatsen onderzoek mogelijk te maken. Gedurende de looptijd van het experiment krijgen de pilotstortplaatsen uitstel van de verplichting om bovenafdichting aan te brengen. Dat geldt ook voor circa negentien andere stortplaatsen die in de toekomst mogelijk in aanmerking komen voor duurzaam stortbeheer.

Als grondslag voor de voorgestelde wijziging van het Stortbesluit is in het ontwerpbesluit gekozen voor zowel artikel 2.4 van de Crisis- en herstelwet (hierna: Chw) als artikel 8.40 van de Wet milieubeheer (hierna: Wm). (zie noot 1) De reden om te kiezen voor twee grondslagen wordt echter onvoldoende toegelicht. De Afdeling merkt over de gekozen grondslagen het volgende op.

a. Artikel 2.4 van de Chw

Het Stortbesluit is gebaseerd op de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en bevat instructies voor het bevoegd gezag die in acht moeten worden genomen bij het verlenen van een omgevingsvergunning (hierna: vergunning).

Artikel 2.4, eerste lid, aanhef en onder d, van de Chw biedt de mogelijkheid om bij wege van experiment af te wijken van het bepaalde bij of krachtens de Wabo. Ingevolge het tweede lid van artikel 2.4 van de Chw kan uitsluitend toepassing worden gegeven aan het eerste lid indien het experiment bijdraagt aan innovatieve ontwikkelingen, duurzaamheid en het bestrijden van de crisis. Daarbij moet, aldus de memorie van toelichting bij de Chw, de vereiste zorgvuldigheid in acht worden genomen.

De Afdeling merkt op dat die zorgvuldigheid in ieder geval vereist dat vooraf duidelijk wordt aangegeven op welke wijze aan de in het tweede lid opgesomde criteria wordt voldaan. Dit is te meer van belang nu, door afwijking van wettelijke voorschriften ten behoeve van een experiment, het gelijkheidsbeginsel onder druk kan komen te staan. Een zorgvuldige motivering is derhalve nodig.

Blijkens de nota van toelichting is het doel van duurzaam stortbeheer te voorkomen dat de gevolgen van het storten van afval op toekomstige generaties worden afgewenteld. Naast deze milieuhygiënische voordelen kan duurzaam stortbeheer ook tot aanzienlijke kostenbesparingen leiden. Naar verwachting zullen de kosten van het experiment € 9 miljoen bedragen en heeft duurzaam stortbeheer vanaf 2023 een kostenbesparingspotentieel van circa € 88 miljoen. De toelichting voegt daar aan toe dat het experiment tevens een stimulans is voor kennisopbouw, -disseminatie en -export en bijdraagt aan innovaties. Naar het oordeel van de Afdeling is daarmee op zichzelf voldaan aan de eis dat het experiment moet bijdragen aan innovatieve ontwikkelingen, duurzaamheid en het bestrijden van de crisis.

Voorts merkt de Afdeling op dat artikel 2.4 van de Chw bedoeld is om innovatie, die anders op wettelijke grenzen zou stuiten, mogelijk te maken. (zie noot 2) Uit de toelichting bij het ontwerpbesluit blijkt dat het experiment, waarvan de start overigens mede afhankelijk is van een nog te sluiten convenant (zie noot 3), zou kunnen worden gerealiseerd door eerst het Stortbesluit te wijzigen door instructieregels te stellen en daarna de vergunningen aan te passen, zij het dat dit meer tijd en moeite kost dan het stellen van rechtstreeks werkende algemene regels, zoals thans wordt voorgesteld. (zie noot 4) Hetzelfde geldt voor de opschorting van de verplichting om een bovenafdeling aan te brengen, die voor de ongeveer 19 andere startplaatsen gedurende de looptijd van het experiment zal plaatsvinden, aldus de toelichting.

Artikel 2.4 van de Chw is echter niet bedoeld om tijd te winnen of bezwaren die verband houden met de eis van een zorgvuldige procedure en het belang van voldoende rechtsbescherming te ondervangen, maar uitsluitend om innovatieve ontwikkelingen mogelijk te maken, die anders niet zouden kunnen worden gerealiseerd en bijdragen aan duurzaamheid en het bestrijden van de crisis.

Ten slotte merkt de Afdeling op dat het voorgestelde artikel 17b, tweede lid, bepaalt dat de vier stortplaatsen die aan het experiment deelnemen bij ministeriële regeling worden aangewezen. Artikel 2.4 van de Chw schrijft echter aanwijzing van het experiment bij algemene maatregel van bestuur voor. De stortplaatsen die deelnemen aan het experiment duurzaam stortbeheer dienen derhalve met name te worden genoemd in het besluit.

Gelet op het voorgaande adviseert de Afdeling de keuze voor artikel 2.4 van de Chw als grondslag voor het experiment duurzaam stortbeheer op pilotstortplaatsen nader te motiveren en de vier pilotstortplaatsen in het besluit zelf te vermelden.

b. Artikel 8.40 van de Wm

Naast de aanwijzing van vier stortplaatsen ten behoeve van het experiment duurzaam stortbeheer bepaalt het voorgestelde artikel 17c van het Stortbesluit dat op stortplaatsen of gedeelten daarvan die bij ministeriële regeling afzonderlijk, of per categorie zijn aangewezen geen bovenafdichting behoeft te worden aangebracht. Dit uitstel wordt niet alleen voor de vier pilotstortplaatsen verleend, maar geldt ook voor circa negentien andere stortplaatsen die na afloop van het experiment mogelijk in aanmerking komen voor duurzaam stortbeheer. De Afdeling gaat er van uit dat het uitstel ten behoeve van deze circa negentien stortplaatsen is gebaseerd op 8.40 van de Wm. Deze stortplaatsen nemen immers niet deel aan het experiment op basis van artikel 2.4 van de Chw. Omdat de toelichting dit onderscheid niet maakt, adviseert Afdeling de grondslag van hoofdstuk IIIA ten behoeve van het experiment met de vier pilotstortplaatsen enerzijds en de overige stortplaatsen anderzijds te verduidelijken.

Artikel 8.40, eerste lid, van de Wm bepaalt dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld die nodig zijn ter bescherming van het milieu tegen de nadelige gevolgen die inrichtingen daarvoor kunnen veroorzaken. Daarbij kan worden bepaald dat deze regels slechts voor bepaalde categorieën gevallen gelden.

De verplichting om een bovenafdichting aan te brengen berust op artikel 8.40 van de Wm en strekt ertoe nadelige milieugevolgen te voorkomen. Volgens de toelichting is uitstel van deze verplichting voor deze circa negentien stortplaatsen gedurende de looptijd van het experiment aanvaardbaar, omdat duurzaam stortbeheer op langere termijn mogelijk milieuwinst oplevert. Blijkens de toelichting blijven gedurende de looptijd van het experiment de huidige milieuhygiënische voorschriften van toepassing. (zie noot 5) Voorts kunnen op basis van het voorgestelde artikel 17d voor iedere stortplaats afzonderlijk regels worden gesteld ter bescherming van het milieu.

Naar het oordeel van de Afdeling is uitstel van de afdekplicht onder deze omstandigheden niet onredelijk, omdat de eis dat regels moeten worden gesteld 'ter bescherming van het milieu' niet inhoudt dat eventueel nadelige milieugevolgen volledig moeten worden uitgesloten. Wel dient te worden voorzien in voldoende waarborgen. Om nadelige gevolgen voor het milieu zo veel mogelijk uit te sluiten adviseert de Afdeling in aanvulling op de geldende milieuhygiënische voorwaarden en vergunningvoorschriften te voorzien een verplichting tot extra monitoring van de uitstoot van de stortplaats gedurende de vrijstelling, zoals ook bij de pilotstortplaatsen het geval is.

2. Schrappen vaste commissie

Artikel 2.4, derde lid, onder c, van de Chw vereist dat bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald op welke wijze wordt vastgesteld of de afwijking van de wettelijke voorschriften, ten behoeve van een experiment, aan haar doel beantwoordt en of de tijdsduur van dat experiment aanpassing behoeft. In dat licht wordt in het thans geldende artikel 7 van het Besluit uitvoering Chw bepaald dat er een vaste commissie is die tot taak heeft de minister deugdelijk gemotiveerd te adviseren over hetgeen is bepaald in artikel 2.4, derde lid, onder c, van de Chw. Het ontwerpbesluit schrapt deze bepaling. (zie noot 6) Blijkens de toelichting wordt een vaste commissie, gezien de verschillende looptijden van de experimenten, niet zinvol geacht. De Afdeling merkt op dat dan wel op een andere wijze moet worden geborgd dat wordt voldaan aan het vereiste van artikel 2.4, derde lid, onder c. Dit geldt zowel voor eerder genomen besluiten als voor nieuwe innovatieve projecten.

Tegen die achtergrond adviseert de Afdeling het voorstel aan te passen.

3. Eindtermijnen

De voorgestelde artikelen 6c en 6d van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet bieden de

mogelijkheid af te wijken van het Bouwbesluit. (zie noot 7) Artikel 6c voorziet in de mogelijkheid om bij de bouw van het nieuwbouwproject Nieuwveense landen af te wijken van de minimum isolatienormen uit het Bouwbesluit. Daarnaast biedt artikel 6d de mogelijkheid af te wijken van het Bouwbesluit ten behoeve van de bouw van een drijvende autarkische recreatiebungalow. De grondslag voor beide bepalingen is artikel 2.4 van de Chw.

Artikel 2.4, vierde lid van de Chw vereist dat de minister drie maanden na beëindiging van een experiment een verslag over de doeltreffendheid en de effecten ervan, alsmede een standpunt inzake de voorzetting ervan anders dan als experiment, aan beide kamers der Staten-Generaal zendt.

Deze bepaling gaat er vanuit dat vooraf duidelijk is vastgesteld wanneer het experiment eindigt, zodat daarna door de minister een verslag kan worden opgemaakt. In het ontwerpbesluit is dat voor de artikelen 6c en 6d echter niet gebeurd.

De Afdeling adviseert het voorstel op dit punt aan te passen, zodat wordt bepaald voor welke termijn van de afwijkingsbevoegdheid gebruik kan worden gemaakt.

4. Termijn voor het aanwijzen van bedrijventerreinen

Artikel 3 van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet biedt het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) van een aantal gemeenten de mogelijkheid bedrijventerreinen aan te wijzen waar, in afwijking van wettelijke voorschriften, miniwindturbines mogen worden gebouwd. Het ontwerpbesluit voegt de gemeente Nijmegen aan de in de eerste lid opgesomde gemeenten toe. Ingevolge artikel 3, tweede lid, van de Chw moet het college binnen drie maanden na inwerkingtreding van het Besluit uitvoering Crisis en herstelwet de bedrijventerreinen, die voor vrijstelling in aanmerking komen, hebben aangewezen. Omdat die termijn - die eindigde op 17 juli 2010 - inmiddels is verstreken, wordt in het ontwerpbesluit voor de gemeente Nijmegen een nieuwe termijn gesteld. De gemeente Nijmegen krijgt echter geen drie, maar zes maanden de tijd om bedrijventerreinen aan te wijzen. De reden hiervoor wordt niet toegelicht.

De Afdeling adviseert de noodzaak voor wijziging van de termijn nader toe te lichten.

5. Voor een redactionele kanttekening verwijst de Afdeling naar de bij het advies behorende bijlage.

De Afdeling advisering van de Raad van State geeft U in overweging in dezen een besluit te nemen, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De vice-president van de Raad van State

Bijlage bij het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State betreffende no.W01.12.0059/I met een redactionele kanttekening die de Afdeling in overweging geeft.

- Artikel V, tweede lid, laten vervallen aangezien wetsvoorstel 32 588 inmiddels tot wet verheven is.

Nader rapport (reactie op het advies) van 10 juli 2012

1. Wettelijke grondslag experiment duurzaam stortbeheer

Naar aanleiding van de opmerking van de Afdeling dat onvoldoende is toegelicht om welke reden is gekozen voor twee grondslagen voor de voorgestelde wijziging van het Stortbesluit,

is de nota van toelichting bij het besluit aangepast. Hierin is verduidelijkt dat artikel 2.4, eerste lid, van de Crisis- en herstelwet (hierna: Chw) de wettelijke grondslag vormt om het experiment duurzaam stortbeheer op de pilotstortplaatsen mogelijk te maken. Artikel 8.40 van de Wet milieubeheer dient als wettelijke grondslag voor het uitstellen van de verplichting om een bovenafdichting aan te brengen op stortplaatsen die bij het slagen van het experiment in aanmerking komen voor duurzaam stortbeheer. Bovendien zijn de pilotstortplaatsen, overeenkomstig het advies van de Afdeling, met name in het besluit genoemd.

Ter toelichting wordt het volgende opgemerkt.

De Afdeling geeft in haar advies aan dat voor gebruikmaking van artikel 2.4, eerste lid, van de Chw twee vereisten gelden.

In de eerste plaats moet het experiment duurzaam stortbeheer bijdragen aan innovatieve ontwikkelingen en dat voldoende aannemelijk is dat uitvoering ervan bijdraagt aan het bestrijden van de economische crisis en aan de duurzaamheid. Naar het oordeel van de Afdeling blijkt uit de nota van toelichting dat op zichzelf aan dit vereiste is voldaan. Dit behoeft hier dan ook geen verdere bespreking.

In de tweede plaats mag van artikel 2.4 van de Chw alleen gebruik worden gemaakt om innovatie mogelijk te maken, die anders op wettelijke grenzen zou stuiten. De Afdeling concludeert dat uit de toelichting bij het ontwerpbesluit niet blijkt dat ook aan dit vereiste is voldaan. Het experiment zou blijken de toelichting bij het ontwerpbesluit namelijk kunnen worden gerealiseerd door eerst instructieregels te stellen via wijziging van het Stortbesluit en daarna overeenkomstig deze regels voor de pilotstortplaatsen de vergunningen aan te passen. Dit kost echter meer tijd en moeite dan het stellen van rechtstreeks werkende algemene regels, zoals in het ontwerpbesluit is voorgesteld. Dit is echter volgens de Afdeling geen reden om van artikel 2.4 van de Chw gebruik te mogen maken. Gelet hierop adviseert de Afdeling de keuze voor artikel 2.4 van de Chw als grondslag voor het experiment duurzaam stortbeheer op pilotstortplaatsen nader te motiveren. Naar aanleiding hiervan wordt het volgende opgemerkt.

Het Stortbesluit bodembescherming (hierna: Stortbesluit) is een algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 2.2, derde lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Deze bepaling maakt het, net als artikel 8.40 van de Wet milieubeheer, mogelijk om algemene regels te stellen voor categorieën van inrichtingen. Het experiment duurzaam stortbeheer heeft echter geen betrekking op een categorie van inrichtingen maar op drie met name genoemde stortplaatsen (in de toelichting bij het ontwerpbesluit was nog sprake van drie pilotstortplaatsen; mogelijk zou nog een vierde pilotstortplaats worden aangewezen, maar deze is inmiddels definitief afgefallen). Daarom is noch artikel 2.22, derde lid, van de Wabo noch artikel 8.40 van de Wm een geschikte wettelijke grondslag om het experiment mogelijk te maken. Het experiment heeft tot doel om na te gaan of het mogelijk is om op een deel van de stortplaatsen duurzaam stortbeheer in te voeren. Indien het experiment slaagt, zullen algemene regels worden gesteld die op een daarin omschreven categorie van stortplaatsen duurzaam stortbeheer permanent mogelijk maken. Hiervoor bieden artikel 2.22, derde lid, van de Wabo en artikel 8.40 van de Wm wel een geschikte wettelijke grondslag.

Het experiment wijkt af van het uitgangspunt dat aan Stortbesluit ten grondslag ligt dat een stortplaats na beëindiging van het storten zodanig moet worden ingepakt dat er geen water en lucht meer bij kunnen komen. Het is juist de bedoeling dat, in afwijking van het Stortbesluit, water en lucht worden toegevoegd.

Op grond van het voorgaande ben ik van mening dat is voldaan aan de vereisten voor gebruikmaking van artikel 2.4 van de Chw en dat deze bepaling de juiste wettelijke grondslag

is om het experiment duurzaam stortbeheer op de drie pilotstortplaatsen mogelijk te maken. Ik ben het met de Afdeling eens dat dan wel moet worden voldaan aan alle voorwaarden en beperkingen die voor gebruikmaking van artikel 2.4 gelden. Deze houden onder meer in dat de pilotstortplaatsen bij algemene maatregel van bestuur worden aangewezen (artikel 2.4, eerste lid). Daarom zijn zij alsnog in het besluit met name genoemd. Daarnaast is in artikel 2.4, derde lid, onder a aangegeven dat moet worden aangegeven welke afwijking of afwijkingen van de geldende regelgeving zijn toegestaan. Dit is op de pilotstortplaatsen niet alleen het achterwege laten van een bovenafdichting, in strijd met artikel 4 van het Stortbesluit, maar met name het toevoegen van water (infiltratie) en lucht (beluchting), wat volgens het Stortbesluit juist niet de bedoeling is. Artikel 2.4, derde lid, onder b, van de Chw vereist dat ook de ten hoogste toegestane tijdsduur van de afwijking wordt aangegeven. Deze bedraagt tien jaar (artikel 17a van het Stortbesluit). Volgens artikel 2.4, derde lid, onder c, van de Chw moet ook worden aangewezen op welke wijze wordt vastgesteld of een afwijking aan haar doel beantwoordt, en of de tijdsduur daarvan aanpassing behoeft. Dit is geregeld in artikel 17e van het Stortbesluit. Na vijf jaar vindt een tussenevaluatie plaats (vierde lid) en na tien jaar de eindevaluatie (zevende lid). Het experiment kan tussentijds worden beëindigd indien de tussenevaluatie daartoe aanleiding geeft (vijfde lid).

Artikel 8.40 van de Wm is de wettelijke grondslag om voor opschorting van de verplichting voor het aanbrengen van een bovenafdichting op bij ministeriële regeling aan te wijzen stortplaatsen, totdat uit het experiment gebleken is of duurzaam stortbeheer permanent kan worden ingevoerd. Dit uitstel is naar het oordeel van de Afdeling onder deze omstandigheden niet onredelijk, omdat de eis dat regels moeten worden gesteld 'ter bescherming van het milieu' niet inhoudt dat eventueel nadelige milieugevolgen volledig moeten worden uitgesloten, mits in voldoende waarborgen wordt voorzien. Aanleiding voor de opschorting is dus het experiment, maar zij heeft betrekking op een categorie van stortplaatsen die naar verwachting bij het slagen van het experiment geschikt zijn voor duurzaam stortbeheer, waaronder uiteraard de pilotstortplaatsen. Daarom is voor de opschorting artikel 8.40 van de Wm als wettelijke grondslag gekozen. Naar aanleiding van het advies van de Afdeling is aan artikel 17c van het Stortbesluit een vierde lid toegevoegd, omdat in het ontwerpbesluit nog een criterium ontbrak voor de aanwijzing van de stortplaatsen waarop de opschorting van het aanbrengen van een bovenafdichting betrekking heeft. Dit zijn de categorieën van stortplaatsen, stortplaatsen of gedeelten van stortplaatsen, die na een succesvol verloop van het experiment in aanmerking komen voor toepassing van duurzaam stortbeheer.

De Afdeling onderschrijft deze keuze, maar geeft aan dat voor deze stortplaatsen, net als voor de pilotstortplaatsen, moet worden voorzien in een verplichting tot extra monitoring van de uitstoot van de stortplaats gedurende de vrijstelling. Naar aanleiding hiervan wordt het volgende opgemerkt. De situatie op de pilotstortplaatsen en de andere stortplaatsen is niet precies dezelfde. Op stortplaatsen hebben water en lucht toegang tot de stort zo lang een bovenafdichting ontbreekt. Op de pilotstortplaatsen worden extra water en lucht toegevoegd, met de bedoeling in de stort afbraakprocessen op gang te brengen. Dit gebeurt niet op de andere stortplaatsen waar de verplichting om een bovenafdichting aan te brengen, wordt opgeschort. Een bovenafdichting wordt overeenkomstig het artikel 4 van het Stortbesluit pas aangebracht na beëindiging van het storten en pas op het moment dat dit technisch mogelijk is. Op de stortplaatsen waarvoor de opschorting plaatsvindt, wordt feitelijk alleen de situatie waarin nog geen bovenafdichting is aangebracht langer voortgezet. Dit betreft niet de volledige geldingsduur van hoofdstuk IIIa van het Stortbesluit (ten hoogste dertien jaar) omdat op de desbetreffende stortplaatsen volgens de geldende vergunning niet al op de eerste dag van deze periode een bovenafdichting hoeft te worden aangebracht. Uitstel voor het aanbrengen van de bovenafdichting betekent overigens niet dat de stortplaats die uitstel

krijgt, open ligt. Na het beëindigen van het storten wordt de stortplaats afgedekt met een tijdelijke afdeklaag die geur en verwaaiing tegengaat. Deze eisen gelden al op grond van de huidige milieuhygiënische voorwaarden. (zie noot 8) In het Stortbesluit zijn momenteel al toereikende monitoringsverplichtingen opgenomen om de emissies uit de stortplaatsen te controleren. Indien daartoe aanleiding bestaat zullen naar aanleiding van het advies van de Afdeling in overleg met het bevoegd gezag extra monitoringsverplichtingen worden gesteld. Dit zal dan gebeuren bij ministeriële regeling op grond van artikel 8.40 van de Wm. Gedacht kan worden aan stortplaatsen waar de opschorting van de verplichting om een bovenafdichting aan te brengen een aanzienlijk deel van de looptijd van het experiment beslaat.

2. Schrappen vaste commissie

De adviescommissie die is ingesteld op grond van artikel 7 van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet, had aanvankelijk een rol gekregen na afloop van de innovatieve experimenten. Deze experimenten kennen een looptijd die uiteenloopt van vijf tot vijftien jaar. Omdat de adviezen pas achteraf beschikbaar komen, hebben zij op het verloop van een experiment niet of nauwelijks effect. Daarom vindt al gedurende de looptijd op ambtelijk niveau monitoring en evaluatie van de voortgang van het experiment plaats. Hierdoor kan veel eerder inzicht worden verkregen of de innovatieve experimenten volgens verwachting verlopen.

De Afdeling merkt terecht op dat bij het schrappen van de regeling van de adviescommissie in artikel 7 een andere regeling moet worden getroffen om uitvoering te geven aan artikel 2.4, derde lid, onder c, van de Chw. In het nieuwe artikel 7 is bepaald dat de Minister van Infrastructuur en Milieu in de jaarlijkse voortgangsrapportage aangeeft of de experimenten aan hun doel beantwoorden en of de looptijd van een experiment eventueel aanpassing behoeft. Gelet op de lange looptijd van de meeste experimenten, die vijftien jaar kan bedragen, valt hierover niet voor elk experiment elk jaar iets zinnigs te melden. Daarom is aangegeven dat in de voortgangsrapportage alleen op de experimenten hoeft te worden ingegaan 'indien daartoe aanleiding bestaat.' Of dit geval is, komt naar voren uit de resultaten van de ambtelijke monitoring en evaluatie.

Voor het experiment duurzaam stortbeheer is in hoofdstuk IIIa van het besluit een afzonderlijke regeling getroffen, die onder meer een tussentijdse evaluatie behelst en de mogelijkheid naar aanleiding van de resultaten hiervan het experiment op een pilotstortplaats te beëindigen.

3. Eindtermijnen

De Afdeling advisering adviseert om in de artikelen 6c en 6d voor twee experimenten waarin van het Bouwbesluit wordt afgeweken, een eindtermijn aan te geven. Dit advies is opgevolgd. In overleg met de betrokken gemeenten is voor het nieuwbouwproject Nieuwveense landen in Meppel in artikel 6c van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet nu een afwijkingstermijn van 15 jaar gesteld (artikel I, onderdeel E, van het besluit) en voor het project drijvende autarkische recreatiebungalows in Leeuwarden in artikel 6d van dat besluit een termijn 5 jaar (artikel I, onderdeel F, van het besluit).

4. Termijn voor het aanwijzen van bedrijventerreinen

De Afdeling advisering adviseert om nader toe te lichten waarom de gemeente Nijmegen zes maanden de tijd krijgt om bedrijventerreinen aan te wijzen waar, in afwijking van wettelijke voorschriften, vergunningvrij mini windturbines mogen worden gebouwd, terwijl in artikel 3, tweede lid, van het Besluit uitvoering Crisis- en herstelwet voor andere gemeenten daarvoor eerder een termijn van drie maanden is gehanteerd. Inmiddels is gebleken dat de gemeente Nijmegen hiervoor niet meer zes maanden nodig heeft. Daarom is in het besluit ook voor de gemeente Nijmegen de termijn op drie maanden gesteld. Dit betekent dat artikel

IV van het besluit en de bijbehorende artikelsgewijze toelichting zijn komen te vervallen.

5. Redactionele kanttekening

De redactionele kanttekening is overgenomen.

6. Ambtshalve wijzigingen

In het ontwerp-besluit zijn ambtshalve nog enkele wijzigingen aangebracht.

a. De verwijzingen naar het Bouwbesluit 2003 zijn geactualiseerd, omdat dat besluit inmiddels is vervangen door het Bouwbesluit 2012. Het betreft met name de artikelen 6c en 6d van het ontwerp-besluit en de bijbehorende artikelsgewijze toelichting.

b. De inwerkingtredingsbepaling is aangepast, omdat ten onrechte niet was voorzien in de inwerkingtreding van artikel I, onderdeel D.

Ik moge U hierbij, mede namens de Minister van Infrastructuur en Milieu en in overeenstemming met de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, de Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie en de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, het ontwerp-besluit en de nota van toelichting doen toekomen en U verzoeken overeenkomstig dit ontwerp te besluiten.

De Minister-President,
Minister van Algemene Zaken

(1) Zie ook de paragrafen 2.1 en 2.4 van de nota van toelichting.

(2) Kamerstukken II 2009/10, 32 127, nr. 3, blz. 56.

(3) Zie paragraaf 2.12 van de toelichting. Zo moeten er randvoorwaarden worden gesteld voor deelname aan het experiment, ter uitvoering van het experiment en voor het uitstel van de aanleg van een bovenafdichting op (delen van) stortplaatsen.

(4) Zie paragraaf 2.4 van de toelichting.

(5) Zie paragraaf 2.9 van de toelichting.

(6) Artikel I, onderdeel F, van het ontwerpbesluit.

(7) Artikel I, onderdeel E, van het ontwerpbesluit.

[Gehele tekst ontwerpregeling met toelichting \(pdf, 296 kB\)](#)